

ρικά Γαλλικά έφημερίδες «*Pic*» καὶ «*Salon*» θὰ λάβουν μέρος εἰς τὴν ἐκθεσιν.

✱

Εἰς τὴν Ἱταλικὴν φιλολογικὴν ἐφημερίδα «*Le Cronache Letterarie*» ὁ διακεκριμένος καθηγητὴς κ. Camille Cessi δημοσιεύει ἐκτενὴ ἐπαινετικὴν μελέτην περὶ τοῦ Σπυρίδωνος Βασιλειάδου καὶ τῆς «*Γαλατίας*» του. Εἰς τὴν μελέτην ταύτην ὁ ἔγκριτος Ἑλληνοστὴς ποιεῖται εὐμενῇ μνείαν τοῦ διευθυντοῦ τῆς «*Πανακοθήκης*» κ. Δ. Καλογεροπούλου.

✱

Ἀπέθανεν ὁ διάσημος Ἰταλὸς φιλόλογος Ἀντώνιος Φυγκατοῦ. Ἦτο μίᾱ ἀπὸ τὰς εὐγενεστέρας μορφὰς τοῦ Ἱταλικοῦ Ἔθνους. Περί τοῦ θανόντος μεγάλου μυθοστορογράφου θὰ γράψωμεν εἰς τὸ προσεχὲς τεῦχος, δημοσιεύοντες ἅμα κριτικὴν περὶ τῶν ἔργων του ὑπὸ τοῦ Ragoet.

✱

Ἀπέθανεν ἡ Ἑλένη Ἀρνωτάκη, σύζυγος τοῦ μακαρίτου θιασάρχου Μιχ. Ἀρνωτάκη. Ἡ θανοῦσα ἦτο ἀπὸ τὰς φιλοτιμωτέρας ἐργαίτας τοῦ Ἑλλήν. θεάτρου, πρωταγωνιστήσασα ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν.

Φερωδὺ

Ὁ ἠθοποιὸς τῆς Γαλλ. κωμωδίας, ὁ παγκοσμίῳ φήμη· Φερωδὺ θὰ δώσῃ τῇ 17 καὶ 18 Μαρτίου δύο παραστάσεις εἰς τὸ Βασιλικὸν θέατρον. Θὰ παῖξῃ δύο ἀπὸ τὰ

νεώτερα τοῦ Γαλλικοῦ δραματολογίου ἔργα, τὸ «*Παγόνη*» τοῦ Κρουαὲ καὶ τὰς «*Μαριονέτ*» τοῦ Βόλφ.

— Ὁ θίασος τῆς Μαρίας Κοτοπούλη παῖζει εἰς Αἴγυπτον, ὁ τῆς Κυβέλης εἰς Σύρον.

— Ἡ ὀπερέττα τοῦ κ. Παπαϊωάννου εὐρίσκεται ἤδη εἰς Βραΐλαν, καὶ κατόπιν θὰ τολμήῃ νὰ μεταβῇ εἰς Βιέννην ὅπως δώρῃ δύο παραστάσεις, τὸν Χόρ-Χόρ Ἀγὰν καὶ τὸν «*Μπότσαρη*».

— Ὁ θίασος Οἰκονόμου—Καλογερίκου θὰ παῖξῃ τὸ θέρος ἐν Ἀθήναις, εἰς τὸ «*Ἀθήναιον*».

✱

Ὁ Otto Puchstein, ὁ γενικὸς γραμματεὺς τοῦ ἐν Βερολίῳ ἀρχαιολογικοῦ Ἰνστιτούτου, ἀπεβίωσε.

Ὁ Puchstein ἠσχολεῖτο κυρίως εἰς ἀρχιτεκτονικὰς μελέτας καὶ πλείοται πραγματεῖαι αὐτοῦ σχετικαὶ κομποῦσι τὰ γερμανικὰ περὶ τοῦ ἀρχαίου συγγράμματα. Ἡ περὶ τοῦ Ἰωνικοῦ κίονος πραγματεία αὐτοῦ, αἱ περὶ θεάτρων πολεμικαὶ αὐτοῦ κατὰ τῆς θεωρίας τοῦ Dörpfeld διατριβαί, αἱ περὶ Παρθενῶνος καὶ τῆς ζωφόρου τοῦ ναοῦ μελέται του θὰ μείνωσιν ἐς αἰὲς δείγματα τῆς εὐθυκρισίας τοῦ ἀνδρός καὶ τῆς βαθείας γνώσεως τῶν ἀρχιτεκτονικῶν κανόνων τῆς ἀρχαίας τέχνης. Ἀλλὶ καὶ εἰς μνημειώδη ἔργα ὁ Puchstein δὲν ὑπελείφθη τῆς συγχρόνου κολοσιαιᾶς παραγωγῆς.

Τὸ ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Koldewey ἐκδοθὲν μέγα ἔργον αὐτοῦ «*περὶ τῶν Ἑλληνικῶν καὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ καὶ κάτω Ἰταλίᾳ ἀρχαίων ναῶν*» θεωρεῖται ὡς τὸ ἀριστον καὶ τὸ τελειότατον τῶν τοῦ εἰδούς τούτου συγγράμμάτων. Τελευταίως ὁ Puchstein ἠγείτο τῶν ἐπιτόμων μὲν ἀλλὰ καὶ τόσον καρποφόρων ἐπιστημονικῶν ἐπιστρεψάντων τῶν σοφῶν Γερμανῶν εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς Μικρᾶς Ἀσίας διαμερίσματος, ἔρουντων καὶ ἀνακίπτων τάφους, ἀνάκτορα καὶ ναοὺς τῆς χώρας τῶν πάλαι Χετταίων καὶ Βαβυλωνίων καὶ ἄλλων ἐκλιπόντων λαῶν. Συγγράμματα σχετικὰ πρὸς τὰς ἐν Baghaskioi καὶ Baalbek ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν αὐτοῦ διενεργηθείσας ἀνασκαφὰς ἐκτυποῦνται ἤδη, ἀλλ' ὁ ἀκαμπτος ἐρ-υνητὴς δὲν ἐπέζησε τῆς δημοσιεύσεως αὐτῶν.

✱

Παράδοξος ἐκθεσις ἀνοίγει τὰς πύλας τῆς κατὰ τὸν προσεχῆ Ἰούνιον ἐν Ρίβολι τῆς Ἱταλίας. Πρόκειται περὶ μεγίστης σατυρικῆς ἐκθέσεως εἰς τὴν ὁποίαν θὰ ἀντιπροσωπευθῶσιν πολλὰ κράτη. Πολλοὶ σατυρικοὶ καλλιτέχναι τοῦ Γαλλικοῦ θεάτρου θὰ μεταβῶν ἐκεῖ. Αἱ δὲ σατυ-

ΕΛΠΙΣ ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΥ*

Ἀπῆλθεν εἰς Παρισίους ἡ Ἑλπίς Καλογεροπούλου, καταλιποῦσα τὰς γλυκυτέρας τῶν ἀναμνήσεων καὶ τὸν εἰλικρινέστερον ἐνθουσιασμόν.

Ἡ ἐκτέλεσις τῆς ὑπῆρξε μίᾱ ἀποκάλυψιν διὰ τὰς Ἀθῆνας.

Ὁλόκληρον σειρὰν ἀριστουργημάτων, ἀπὸ τῶν μεγάλων Ἱταλῶν τοῦ 17ου αἰῶνος, μέχρι τῶν Beethoven, Schumann (hopin, Dvorak, ἐξετέλεσεν ἡ καλλιτέχνις μὲ ἐξαιρετικὴν maestria. Ποῖος θὰ λησμονήσῃ ποτὲ τὴν τρυφερὰν arietta τοῦ Pergolese, τὴν aria τοῦ—σοφοῦ προδρόμου τοῦ Bach—Scarlatti, τὴν aria τοῦ Bevenuto Caldara, τὴν λεπτὴν καὶ χρυσομένην Zingarella τοῦ Paiziello. Εἰς τὸ «*Φθινοπωρινὸν ἄσμα*» τοῦ Handel ἀπέδωκεν ἡ δις Καλογεροπούλου τὴν βαθεῖαν μεταγχολίαν καὶ τὴν βιβλικὴν ἔμπνευσιν διὰ τῶν ὁποίων διαπνέεται ἡ συμπαθητικὴ αὕτη μελωδία «*L'air d'Aleina*» ἐκ τοῦ γνωστοῦ μελοδράματος τοῦ Handel, ἐξετελέσθη ὑπ' αὐτῆς μὲ ἀληθῆ μεγαλοπρέπειαν. Διὰ τὸν «*Sosie*», τὸ δραματικὸν αὐτὸ ἀριστοῦργημα μεταξὺ τῶν lieder τοῦ Schubert, τί εἰμποροῦμε νὰ γράψωμεν; διὰ τὴν βαθεῖα παθητικὴ μελωδία «*La jeune fille et la mort*», διὰ τὴν «*Marguerite au rouet*», τὴν ὁποίαν περνᾷ ἡ Καλογεροπούλου (καὶ μὲ τί τέχνη!) σιγὰ σιγὰ ἀπὸ τὸν πρῶτον ἀδιάφορον καρδιακὸν κτύπον, μέχρι τῆς μανίας τοῦ ἔρωτος καὶ τῆς ἀπελπισίας, ἐνῶ ὁ κ. Wassenhoven ἀκολουθεῖ τὸν καὶ μόνον τῆς ὑφαίνων μὲ λεπτότητα καὶ χάριν εἰς τὸν ἀργαλειό, ὅπως οἶον κόπτεται ἡ κλωστή του—εἰς τὴν δυνατὴν τῆς φράσιν «*ach! eis kuss*» καὶ ἐπαναλαμβάνει—ἀφοῦ ἐνώσῃ πάλιν τὸ μαλλὶ διὰ νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν ἐργασίαν του ὕστερα ἀπὸ ἀρκετὴν ὥραν παραφορᾶς καὶ ὀδύνης. «*Le roi des Aulnes*», τὸν ὁποῖον ὅλοι γνωρίζομεν, ἐξετέλεσεν ἡ ἑλληνὶς καλλιτέχνις μὲ ὅλους ἴδιον τρόπον αἱ τραγικαὶ φωναὶ τοῦ τρομαγμένου παιδιοῦ, ἡ παρηγοριὰ τοῦ πατρὸς, ἡ προσπάθεια, ὅπως τὸ καθησυχάσῃ, ὁ δαιμο-

*) Εὐχαρίστως δημοσιεύομεν κριτικὸν σημεῖωμα γράφον τὴν παρακλήσει ἡμῶν ὑπὸ διακεκριμένης καὶ γνωστῆς εἰς τὸν μουσικὸν κόσμον δεσποινίδος, ἧς ἡ γνώμη ἔχει ἀναμφισβήτητον κύρος, περὶ τῶν συναυλιῶν τῆς Ἑλπίδος Καλογεροπούλου.